

prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău – S. Bleșceaga
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Maxim Maslîi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Idea Leasing” Societate cu Răspundere Limitată (succesorul în drepturi procedurale Movilă Iurie) împotriva Valentinei Maslîi, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, intervenient accesoriu Maxim Maslîi cu privire la deposedarea și transmiterea silită a bunului ipotecat, evacuarea din imobil fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de către Iurie Movilă și casată hotărârea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2011, Întreprinderea Mixtă „Idea Leasing” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎM „Idea Leasing” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Maslîi, intervenient accesoriu Maxim Maslîi cu privire la deposedare și transmiterea silită a bunului ipotecat, evacuarea din imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la solicitarea lui Maxim Maslîi, în baza contractului de vânzare-cumpărare, Întreprinderea Mixtă „IPB Leasing Grup” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎM „IPB Leasing Grup” SRL), actualmente Întreprinderea Mixtă „IPB Leasing Grup” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎM „Idea Leasing” SRL), a procurat un autoturism de marca „Cehery A15”. Conform contractului de leasing nr.65.07.009 din 28 iulie 2009, ÎM „IPB Leasing Grup” SRL (în calitate de locator) a transmis

lui Maxim Maslîi mijlocul de transport susmenționat pe o perioadă de 36 de luni, valoarea totală a contractului la momentul transmiterii constituind 64 000 lei. Intervenientul accesoriu a achitat 0% prima rată, iar lunar urma să achite câte 2681,97 lei.

Menționează reclamanta că potrivit contractului de împrumut nr.8242 din 28 iulie 2009, ÎM „IPB Leasing Grup” SRL a acordat lui Maxim Maslîi suma de 59 000 lei, cu termen de rambursare până la 10 iulie 2012, cu o dobândă de 28856,26 lei.

Executarea obligației aferente contractului de leasing nr.65.07.009 din 28 iulie 2009, precum și a contractului de împrumut nr. 8242 din 28 iulie 2009, a fost asigurată de debitorul gajist, Valentina Maslîi, care a depus în gaj apartamentul nr.xx din str. xxxx, xx, mun. Chișinău, valoarea de piață al căruia constituia 465700 lei.

Astfel, în baza ambelor contracte, intervenientul accesoriu Maxim Maslîi a acumulat o datorie în mărime de 280567,31 lei.

Având în vedere că, pârâtul nu-și onorează obligațiile contractuale, societatea s-a adresat cu notificare la 29 septembrie 2010, prin care a solicitat transmiterea în posesie a bunului ipotecat, însă aceasta a rămas fără răspuns.

La 20 octombrie 2010, preavizul privind exercitarea dreptului la gaj a fost înregistrat la OCT Chișinău. Repetat, la 20 noiembrie 2010, pârâtului i-a fost expediat o altă notificare privind transmiterea benevolă a bunului ipotecat, care a rămas fără răspuns.

Solicită reclamantul, deposedarea și transmiterea silită către ÎM „Idea Leasing” SRL a bunului gajat - apartamentul nr.40 din str.Florilor, 10, mun. Chișinău, evacuarea locatarilor din apartamentul menționat și încasarea taxei de stat în mărime de 2329 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 06 mai 2015 s-a dispus înlocuirea reclamantului ÎM „Idea Leasing” SRL cu succesorul lui în drepturi, Iurie Movilă.

Ulterior, succesorul reclamantului ÎM „Idea Leasing” SRL - Iurie Movila a depus cerere de chemare în judecată concretizată, suplimentar, la circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată inițială, a indicat suplimentar că, pe parcursul examinării cauzei pârâta Valentina Maslii la 17 noiembrie 2013 a decedat, fapt confirmat prin certificatul de deces nr. DC-IV xxxxx, iar succesori în privința bunului urmărit, nu sunt. Astfel statul răspunde pentru datoriile și sarcinile moștenirii în limita patrimoniului cules. În condițiile create, statul prin organul fiscal este pârât în litigiul dat.

Mai indică că, suma dobânzii pentru perioada 04 octombrie 2011-31 decembrie 2015 constituie 114543,50 lei. Prin urmare suma datoriei constituie 395110,81 lei.

Solicită reclamantul Iurie Movilă, deposedarea și transmiterea silită în posesiunea lui Movilă Iurie a bunului gajat - apartamentul nr.xx din str. xxxx, xx, mun. Chișinău, evacuarea locatarilor din apartamentul menționat.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la 04 decembrie 2015, Iurie Movilă a depus apel nemotivat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

Ulterior, apelantul a depus apelul motivat prin care, totodată, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 a fost admisă în parte cererea lui Iurie Movilă cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului, apelantul Movilă Iurie fiind scutit parțial de la plata taxei de stat, instanța obligându-l să achite taxa de stat în mărime totală de 800 lei până la ședința fixată pentru data de 17 mai 2016, orele 11:00.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, s-a respins recursul declarat de Maxim Maslîi cu menținerea încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de către Iurie Movilă și s-a casat hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016. Acțiunea înaintată de ÎM „Idea Leasing” SRL, succesori în drepturi procedurale Iurie Movilă s-a admis. S-a dispus transmiterea silită în posesiunea lui Iurie Movilă a bunului gajat, apartamentul nr. xx din str. xxxx, xx, mun. Chișinău, cu evacuarea tuturor persoanelor și bunurilor aflate în apartamentul nominalizat.

La 23 decembrie 2016, Maxim Maslîi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2015.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, considerând-o ilegală și care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) c) și d) CPC.

Indică că, în baza contractului de vânzare-cumpărare, ÎM „IPB Leasing Grup” SRL, a procurat un autoturism de marca „Cehery A15”. Conform contractului de leasing nr.65.07.009 din 28 iulie 2009, ÎM „IPB Leasing Grup” SRL (în calitate de locator) a transmis lui Maxim Maslîi mijlocul de transport susmenționat pe o

perioada de 36 de luni, valoarea totala a contractului la momentul transmiterii constituind 64 000 lei, iar lunar urma să achite câte 2681,97 lei.

Executarea obligației aferente contractului de leasing nr.65.07.009 din 28 iulie 2009, precum și a contractului de împrumut nr. 8242 din 28 iulie 2009, a fost asigurată de debitorul gajist, Valentina Maslîi care a depus în gaj apartamentul nr.40 din str. Florilor, 10, mun. Chișinău.

Afirmă că, debitorul gajist, Valentina Maslîi a decedat la 17 noiembrie 2013, fapt confirmat prin certificatul de deces nr. xxxxxx , iar moștenitori testamentari și legali asupra bunului imobil nu au fost stabiliți.

Menționează că, a cunoscut despre deschiderea succesiunii asupra imobilului ipotecat, însă nu a acceptat succesiunea în termenul de 6 luni, întrucât succesori, legali sunt mama și unchiul lui.

Totodată, prin contractul de cesiune a dreptului litigios din 04 februarie 2015, cedentul ÎM „Idea Leasing” SRL a transmis, iar cesionarul Iurie Movilă a preluat dreptul litigios în cauza civilă la acțiunea ÎM „Idea Leasing” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, intervenient accesoriu Maxim Maslîi cu privire la deposedarea și transmiterea silită a bunului ipotecat, evacuarea din imobil fără acordarea altui spațiu locativ. Prezentul contract servește drept temei pentru substituirea reclamantului ÎM „Idea Leasing” SRL cu Iurie Movilă.

Reține că, instanța de fond corect a reținut faptul că, conform art. 7 alin. (3) din Legea cu privire la ipotecă, pot fi obiect al ipotecii doar bunurile imobile aflate în circuit civil, deținute în proprietate și înregistrate în Registrul bunurilor imobile. Doar prin întrunirea cumulativă a acestor condiții apartamentul gajat nr. xx din str. xxxx, xx, mun. Chișinău, poate constitui obiect ai unui contract de ipotecă în sensul art. 7 al Legii cu privire la ipotecă.

Astfel, statul nu poate renunța la moștenirea vacantă, deoarece bunurile succesoriale, devenind fără stăpân, revin tot lui, acesta fiind obligat să solicite certificatul de succesiune vacantă după expirarea termenului legal de acceptare a succesiunii. Pârâtul, Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău nu s-a adresat la notar pentru a-i fi eliberat certificatul de succesiune vacantă.

Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău nu a avut posibilitatea reală de a intra în posesia, de a se folosi și de a dispune de bunul gajat, apartamentul nr xx din str. xxxx, xx, mun. Chișinău.

Menționează că, instanța de fond corect a constatat că, deși bunul nu a intrat în posesiunea statului „de jure”, acestuia se aplică regimul proprietății publice. Astfel, prin transmiterea bunului spre creditorul ipotecar, fără a cunoaște poziția organului fiscal, s-ar putea perturba circuitul civil, întrucât, într-o eventuală necesitate de a trece bunul din proprietate privată a statului în proprietate din domeniul public, ar impune aplicarea art. 10 alin. 1, 2 lit. b) al Legii privind

administrarea și deetatizarea proprietății publice, iar contractul de ipotecă ar înceta în conformitate cu art. 28 lit. d) al Legii cu privire la ipotecă. Deci, pârâțul poate beneficia cel puțin de o „speranță legitimă” de a păstra bunul, la caz, instanța de fond a mai constatat că, patrimoniul succesoral nu a trecut în proprietatea statului, nefiind individualizat în Registrul bunurilor imobile.

Invocă că, nici Maxim Maslii la fel nu figurează în calitate de proprietar al imobilului sau în calitate de moștenitor al bunului indicat, că contractul de ipotecă cu nr. 8243 din 28 iulie 2009 a fost întocmit în scris și autentificat notarial de către notarul privat Ion Culai, precum și înregistrat la 31 iulie 2009 la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, respectând art. 11 din Legea cu privire la ipotecă. Însă, contractul de cesiune din 04 februarie 2015 a fost întocmit în scris sub semnătură privată, și nu a fost respectată forma autentică, prevăzută expres în art. 11 alin. (1) al Legii cu privire la ipotecă.

Menționează că, succesorul reclamantului ÎM „Idea Leasing” SRL Iurie Movila nu a prezentat un suport contractual și legal, în temeiul căruia a solicitat deposedarea și transmiterea silită în posesiune a apartamentului gajat nr. 40, din str. Florilor, 10, mun. Chișinău, precum și evacuarea locatarilor din imobilul indicat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 25 octombrie 2016 (f.d. 217-220 vol.I), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău la 15 noiembrie 2016 (f.d. 221 vol.I), confirmarea privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 decembrie 2016, în termen (f.d. 2-5 vol.II).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat către Maxim Maslii urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Maxim Maslii este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de către Maxim Maslii în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maxim Maslîi, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Maxim Maslîi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari